

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 168/14
Λουξεμβούργο, 10 Δεκεμβρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση T-90/11
Ordre nationale des pharmaciens κ.λπ. κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι ο γαλλικός Φαρμακευτικός Σύλλογος περιόρισε τον ανταγωνισμό στην αγορά των αναλύσεων ιατρικής βιολογίας

Το Γενικό Δικαστήριο μειώνει ωστόσο το πρόστιμο που επέβαλε η Επιτροπή από τα 5 στα 4,75 εκατομμύρια ευρώ

Το γαλλικό κράτος ανέθεσε στον Ordre national des pharmaciens (ONP), που είναι εθνικός επαγγελματικός σύλλογος, μεταξύ άλλων, την αποστολή της συμβολής στην προαγωγή της δημόσιας υγείας και της ποιότητας των υπηρεσιών περίθαλψης, ιδίως της ασφάλειας των επαγγελματικών πράξεων. Στη Γαλλία, η ιατρική βιολογία ασκείται κυρίως από φαρμακοποιούς, πράγμα που εξηγεί τον πρωτεύοντα ρόλο του ONP στον τομέα αυτό. Οι αναλύσεις ιατρικής βιολογίας μπορούν να πραγματοποιούνται μόνο στα εργαστήρια αναλύσεων ιατρικής βιολογίας.

Η Labco, ένας ευρωπαϊκός όμιλος μικροβιολογικών εργαστηρίων που δραστηριοποιείται στη Γαλλία και σε πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες, υπέβαλε καταγγελία το 2007 ενώπιον της Επιτροπής. Η καταγγελία αφορούσε αποφάσεις που είχε λάβει ο Σύλλογος¹ για να σταματήσει την ανάπτυξη της Labco και να περιορίσει την ικανότητά της να ανταγωνίζεται άλλα εργαστήρια στην αγορά των αναλύσεων ιατρικής βιολογίας. Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας, η Επιτροπή θεώρησε ότι ο Σύλλογος είχε περιορίσει τον ανταγωνισμό εμποδίζοντας ομίλους εργαστηρίων να αναπτυχθούν και επιχειρώντας να επιβάλει κατώτατη τιμή στη γαλλική αγορά των αναλύσεων ιατρικής βιολογίας. Η Επιτροπή επέβαλε εν συνεχεία στον Σύλλογο πρόστιμο πέντε εκατομμυρίων ευρώ. Ο Σύλλογος άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ζητώντας την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής ή, άλλως, τη μείωση του προστίμου.

Με τη σημερινή του απόφαση, το **Γενικό Δικαστήριο επικυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, αλλά μειώνει το πρόστιμο από τα 5 στα 4,75 εκατομμύρια ευρώ.**

Απαντώντας στο επιχείρημα ότι η δράση του Συλλόγου ήταν δράση δημόσιας αρχής μη υπαγόμενη στους κανόνες του ανταγωνισμού και δικαιολογούνταν λόγω της προστασίας της δημόσιας υγείας, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, καίτοι είναι αληθές ότι δραστηριότητα που συνδεόμενη με την άσκηση προνομίων δημόσιας αρχής δεν υπόκειται στην εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού², ο Σύλλογος για τον οποίο πρόκειται στην παρούσα υπόθεση δεν διαθέτει κανονιστικές εξουσίες και έχει ως μέλη του φαρμακοποιούς, εκ των οποίων ορισμένοι τουλάχιστον ασκούν οικονομική δραστηριότητα και μπορούν να χαρακτηρισθούν ως επιχειρήσεις. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο τονίζει ότι, όσον αφορά τις προσαπτόμενες συμπεριφορές, ο Σύλλογος δεν μπορούσε να διατείνεται ότι ενεργούσε ως απλή προέκταση της εξουσίας των δημοσίων αρχών και δεν ήταν εξουσιοδοτημένος να διευρύνει το πεδίο της νόμιμης προστασίας για να προστατέψει τα συμφέροντα μιας ομάδας, δεδομένου ότι ο εθνικός νομοθέτης οριοθέτησε την παρεχόμενη προστασία και κατέλιπε τη δυνατότητα ορισμένου ανταγωνισμού. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι **οι περιοριστικές συμπεριφορές του Συλλόγου στις οποίες αναφέρεται η Επιτροπή εμπίπτουν στους κανόνες ανταγωνισμού της Ένωσης.**

¹ Ως Σύλλογος νοείται ο ONP και τα όργανά του λήψεως αποφάσεων, το Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) (Εθνικό Συμβούλιο του ONP) και το Conseil central de la Section G de l'Ordre des pharmaciens (CCG) (Κεντρικό Συμβούλιο της Διεύθυνσης G του ONP).

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Φεβρουαρίου 2002, Wouters κ.λπ. (υπόθεση [C-309/99](#), βλ. επίσης AT αριθ. [15/02](#)).

Όσον αφορά ειδικότερα τη συμπεριφορά που αποσκοπεί στο να εμποδίσει τους ομίλους εργαστηρίων να αναπτυχθούν στη Γαλλία, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι η Επιτροπή ανέλυσε ορθώς τον περιοριστικό χαρακτήρα των διαφόρων μέτρων που είχε λάβει ο Σύλλογος. Συγκεκριμένα, ο τελευταίος αυτός, αποσκοπώντας στη μείωση του ανταγωνιστικού κινδύνου τον οποίο συνιστά για το διάφορα μικρά εργαστήρια που δραστηριοποιούνται στην αγορά η ανάπτυξη ομίλων εργαστηρίων, προσπάθησε να εμποδίσει, με διάφορα μέσα, τη συμμετοχή ομίλων στο κεφάλαιο των εργαστηρίων. Έτσι, ο Σύλλογος επέλεγε συστηματικά να επιβάλλει την ερμηνεία του νόμου που ήταν η πιο δυσμενής για το άνοιγμα της αγοράς στους ομίλους εργαστηρίων και αντιτασσόταν σε νομικά μορφώματα που ήταν ωστόσο σύμφωνα με τον νόμο. Περαιτέρω, ο Σύλλογος δεν τήρησε τη γαλλική νομοθεσία, απαιτώντας την κοινοποίηση ορισμένων εγγράφων ή εξαρτώντας την έναρξη της ισχύος των διαρθρωτικών μεταβολών των εταιριών που εκμεταλλεύονται εργαστήρια από την έκδοση νομαρχιακών αποφάσεων ή από την εγγραφή στο μητρώο του Συλλόγου. Τελικώς, εμποδίζοντας τις οικονομικές δραστηριότητες των επαγγελματιών που δραστηριοποιούνται στην αγορά ή εμποδίζοντας τα εξωτερικά κεφάλαια να επενδύσουν στην αγορά, ο Σύλλογος περιόρισε ή έλεγξε την παραγωγή, την τεχνολογική ανάπτυξη και τις επενδύσεις.

Όσον αφορά την πολιτική κατώτατης τιμής που εφαρμόζει ο Σύλλογος, το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαιώνει την ανάλυση της Επιτροπής κατά την οποία η συμπεριφορά του Συλλόγου αποσκοπούσε στην επιβολή μιας κατώτατης αγοραίας τιμής, απαγορεύοντας, από το 2005, τη χορήγηση εκπτώσεων από τα εργαστήρια πέραν ενός ανωτάτου ορίου 10 %. Το Γενικό Δικαστήριο τονίζει ότι η Επιτροπή ερμήνευσε ορθώς το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο, καθόσον αυτό επιτρέπει όντως στα εργαστήρια, αντίθετα προς τους κανόνες που επέβαλε ο Σύλλογος, να χορηγούν ελεύθερα εκπτώσεις επί της τιμής των υπηρεσιών αναλύσεων ιατρικής βιολογίας στο πλαίσιο συμφωνιών ή συμβάσεων συνεργασίας συναπτόμενων μεταξύ των εργαστηρίων ή με νοσοκομειακά ιδρύματα. Όπως και η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η συμπεριφορά του Συλλόγου όσον αφορά τις εκπτώσεις δεν εμπίπτει στην απλή εφαρμογή του νόμου, καθόσον ο Σύλλογος υπερέβη επανειλημμένως τα όρια της εκ του νόμου αποστολής του για να επιβάλλει τη δική του οικονομική ερμηνεία του νόμου. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή βασίστηκε σε επαρκείς έγγραφες αποδείξεις για να καταλήξει στο συμπέρασμα της υπάρξεως εξ αντικειμένου παραβάσεως συνισταμένης σε οριζόντια συμφωνία σχετικά με τις τιμές, καθόσον βάσει των αποδείξεων αυτών καταδεικνύεται ότι ο Σύλλογος καθόρισε, για όσους δραστηριοποιούνται στην αγορά, ένα ανώτατο όριο εκπτώσεων 10 % σε σχέση με τη συμβατική τιμή επιστροφής, ενώ ο νόμος επέτρεπε στα εργαστήρια να εφαρμόζουν χαμηλότερες τιμές.

Μολονότι επικυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, το Γενικό Δικαστήριο μειώνει εντούτοις το πρόστιμο που επιβλήθηκε στον Σύλλογο από τα 5 στα 4,75 εκατομμύρια ευρώ. Το Γενικό Δικαστήριο τονίζει συγκεκριμένα την ύπαρξη μιας εγκυκλίου που θα μπορούσε να δημιουργήσει στον Σύλλογο την εντύπωση ότι ήταν αναγκαία η νομαρχιακή έγκριση σε ορισμένες περιπτώσεις διαρθρωτικών μεταβολών των εταιριών που εκμεταλλεύονται εργαστήρια. Η Επιτροπή θα έπρεπε συνεπώς να αναγνωρίσει την ύπαρξη μιας συναφούς ελαφρυντικής περιστάσεως, εξυπακουομένου του ότι το σφάλμα της Επιτροπής δεν αφορά παρά μια ειδική πτυχή της συμπεριφοράς του Συλλόγου που αποσκοπούσε στο να εμποδίσει την ανάπτυξη των ομίλων εργαστηρίων. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι είναι ενδεδειγμένη μια μείωση κατά 250 000 ευρώ.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασης είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 25826

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της απόφασης διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106